

[Klaus Hækkerup]

Det var netop det, jeg frygtede ved fru Pernille Frahms indlæg: at hun har opfattet det sådan, at man fjerner de formelle strukturer for at lade de uformelle træde i stedet. Det er jo ikke tilfældet. Kommunalbestyrelsen kan inden for lovens rammer godkende nogle andre formelle strukturer, der passer dem, og som bedre imødekommer det lokale behov, men formelle strukturer vedtaget i kommunalbestyrelsen og i visse tilfælde accepteret af indenrigsministeren. Og når de er formelle, er det selvfølgelig, for at kommunens borgere kan vide, hvad de har at rette sig efter, for at der kan være klarhed over, hvordan strukturerne er, og for at borgerne kan vide, hvor de skal henvende sig i kommunalbestyrelserne.

Så jeg vil godt sige, at det dér med, at det hele nu får lov at blive noget pladder, og at de stærke rejser sig og griber magten, er noget, der er fostret i SF's fantasi.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg er sikker på, at hensigten med dette her er god nok, og at der ligger mange gode intentioner bag. Jeg siger bare, at vi får nogle problemer, når vi fjerner de formelle strukturer, og det er, at de uformelle træder i stedet.

Poul Nødgaard (FP):

Det er en meget hyggelig diskussion at høre på, men realiteternes verden er jo, at har man sagt A, må man også sige B, og da Folketinget i sin tid åbnede for mulighederne for at lave frikommuneforsøg, åbnede man i virkeligheden for den verden, hvor kommunerne – og dermed også amtskommunerne – kan gøre tingene på en helt anden måde end hidtil. Kommunerne har desværre, før frikommunerne kom frem, været bundet af meget ensartede landsdækkende regler.

Af frikommunerne har nogle været ganske flittige til at lave forsøg, andre har bestemt været mindre flittige. Måske er det en skam at skulle nævnes ved en lejlighed som denne, men de kommuner, der har søgt frikommunestatus, og som stort set ikke har udnyttet den, burde afgive den frikommunestatus til en anden kommune. Det er en sag, der i realiteten ikke vedrører denne her så forfærdelig meget, men jeg vil alligevel nævne det, når vi nu drøfter frikommuner.

Efter disse konstateringer må jeg sige, at det lovforslag, der er til behandling i dag, er en helt naturlig opfølgning af disse frikommuneforsøg. Og hvad sker der? Der sker det, at når dette lovforslag formentlig bliver vedtaget, kan alle kommunerne frit indrette deres verden, som de vil. Ganske vist har indenrigsministeren mulighed for at se efter, at tingene kommer til at foregå på en regulær og en lovlige måde. Jeg synes, det er fint, at én kommune kan indrette sig på én måde, en anden på en anden måde, alt efter hvordan man synes det er bedst for den enkelte kommune.

Forslaget lægger bl.a. op til, at et økonomiudvalg kan bestå af borgmesteren og udvalgsformændene og eventuelt andre byrådsmedlemmer. Jeg personlig synes ikke, det er et godt forslag – det vil jeg gerne sige åbent og ærligt – men hvis min eller en anden kommune synes, det er godt for dem, kan jeg i decentraliseringens navn ikke se, at nogen skal blande sig i det. Lad dem dog prøve det, og hvis det ikke går, kan man ganske enkelt bede om at få sin status lavet om igen på dette område.

Jeg har også i dag været lidt overrasket over SF's ordfører, for jeg personlig troede virkelig, at SF var et parti, der gerne ville ligge et lille stykke over alle os andre med hensyn til at være decentrale. Jeg kan ikke se, hvorfor man alligevel siger, at den nok ikke går. Lad dog kommunerne frit prøve. Det er selvfølgelig under ansvar over for indenrigsministeren.

Jeg vil gerne sige med hensyn til ansvaret, at jeg går ud fra, at de regler, der følger af denne lov, bliver udformet på en sådan måde, at der ikke hersker tvivl om, at borgernes ve og vel økonomisk set bliver varetaget på en fuldt ud forsvarlig måde. Det er klart, at der ikke må skabes så stor frihed, at der økonomisk set kan være noget i kommunerne, der bliver overladt til tilfældighederne. Det er jeg overhovedet heller ikke bange for skulle ske, men jeg vil bare nævne det for fuldstændighedens skyld.

Med disse ord vil jeg sige, at vi i Fremskridtspartiet ser frem til, at dette lovforslag bliver vedtaget. Normalt roser vi i Fremskridtspartiet ikke Socialdemokratiet, og de roser næsten heller aldrig os, så det kan gå lige op, men jeg vil sige, at jeg synes, det er fint, at denne lov bliver vedtaget nu. Det er de kommunalbestyrelser, der sidder nu, der skal finde ud af, om de fra januar 1994 vil gå ind i noget